

Fényjelek. Előadások a magyar föld és a magyar ember problémáiról.

I. kötet. Szerkesztették **Hankiss János** és **Novágh Gyula**. A Magyar Népművelők Társasága kiadása, 1940. Nagy-8-r., 128 l.

A népek művelődésük kezdetén népművelés útján gondoskodtak nevelési szükségleteik kielégítéséről. Ez, a még iskola-métküli népművelés egészítette ki a családi nevelést, és épúgy egyesítette magában a nevelés tényezőit és valamennyi későbbi alakját és módját, mint ahogy a korabeli teológia a filozófiát és az összes szaktudományokat, a mesemondás pedig a költészet valamennyi későbbi műfaját — mint fejlődési lehetőségeket — magában foglalta.

A népművelésnek mai kialakult állapotában is féltve kell őrizni ezt a mindenoldalúságot, mert különben elveszítene az emberi képességeket egymással kiegyensúlyozó és együttfejlesztő s a különböző természetű egyéneket összhangba segítő és abban megtartó erejét. Azt a csodálatos, az egyén-, nép- és általános emberszeretettől sugallt alkalmazkodó képességét, amellyel hozzá tud simulni minden város és község, szőrvány és tanya, sőt minden egyes ember sajátos viszonyaihoz, s — azokat számba véve — ki tud terjeszkedni az egész országra, lassan-lassan emelve a közműveltség szintjét, ami egyet jelent népünk életszínvonalának emelkedésével.

A népművelésnek ezt az ősi mindenoldalúságát mutatják a »Fényjelek« is. A szerkesztők rávilágítanak hazánk földjének és a magyar embernek problémáira, hogy megkönnyítsék a sok-sok ezer, többnyire egyedül, külső segítség nélkül dolgozó népművelő munkáját.

A könyvben közzétett előadások mind színvonal és hang, mind a feldolgozás módja tekintetében nagyon eltérők, mégpedig éppen azért, mert íróik igyekeztek hozzásimulni hallgatóságuk műveltségének szintjéhez, tekintettel vannak érdeklődésük irányaira, társadalmi helyzetükre, foglalkozásukra, életkörülményeikre, egy szóval a helyi viszonyokra. Éppen ezért alkalmasak arra, hogy belőlük, — az előadások ismeretanyagán kívül, — ez előadók ösztönzést nyerjenek, eszmét találjanak és követésre méltó mintát válasszanak népművelési előadásaikhoz.

Szerencsés gondolat volt a »Közművelődési Rádió Előadásorozat«-ból helyes népművelési érzékkel kiszemelt előadásokat, s ezek közül különösen *Imre Sándor* »Mit tanulhatunk ma Széchenyitől?«, *Halasy-Nagy József* »A jellemes ember«, *Jeszenszky Sándor* »Deák Ferenc«, *Hankiss János* »Szeressétek egymást« című kitűnő rádióelőadásának hatását a könyv útján maradandóvá tenni és így értéküket népünk javára kamatoztatni.

A többi előadás közül főképen *Kosáryné Réz Lola* »Az anyák munkája«, *Fekete József* »A bajusz« és *Novágh Gyula* »Miért kell szellőztetni?« című előadásából fognak népművelőink sokat okulni.

A szerkesztőknek a legigazibb munkaközösségre irányuló törekvését igazolja az a könyv végén nyilvánított hála, amellyel előre megköszönik a könyvvel kapcsolatban felmerülő tanácsokat, ötleteket és a jószándékú bírálatokat, valamint az is, hogy kérik és várják a következő kötetek számára a legsikerültebb falusi és városi előadásokat.

Így valóban egyre többen várjuk majd a további köteteket.

Váradi József.